

sunt amatores huius deceptionis et pauci cultores verarum divitiarum, dicente ipsa 802 Mai. 24 veritate: 'Multi sunt vocati, pauci vero electi'. Sed inter paucos contendamus esse, Matth. 20, 16. ut inter electorum numerum mereamur deputari.

De canonica vita vel regulari institutione quid mea ignavia scribere vel vestra
5 occupatio¹ implere poterit? Vel quid sanctis canonibus addere vel regulari discretioni^a mea sufficit inperitia, vel te inde ammonere, unde ab infantia eruditus fuisti?

Vel quid scire valet de iudicio saeculari² mea socordia, inter quae numquam fieri volui? Tamen, si mea diligentia aliquid inde agnoscere poterit — dum certius sciam, quid quaeras exinde — segnis non ero quid sentiam ostendere.

10 De catholicae fidei vero ratione tempore oportuno divino inspirante spiritu non me abnego aliquid inde considerare secundum catholicorum scripta patrum atque ad vestrae augmentum sanctitatis transscribere. Quod valde necessarium multis video, qui magis saecularia quaerunt, quam spiritalia; nescientes, quod secundum apostoli dictum 'impossibile est sine fide Deo placere'.

Hebr. 11, 6.

15 De orationibus vero pro vobis nullatenus mea mens oblivisci potest. Sed quadam suavi recordatione^b in conspectu Dei tuae beatitudinis nomen cordi meo infixum teneo, maxime ante sepulchrum confessoris Christi atque intercessoris vestri beati Martini; inter sacrificiaque sanctorum Christi sacerdotum illud scribere feci.

De statu vero infirmitatis meae et voluntatis Candidus meus tibi omnia dicere
20 potuit. Quapropter superfluum est aliquid inde scribere, nisi hoc tantum dicere, ut omnis corporis mei dignitas recessit³ et saecularis delectatio procul aufugit.

De bona siquidem voluntate domni imperatoris valde certus sum, quod omnia ad rectitudinis normam in regno sibi a Deo dato disponi desiderat, sed tantos non habet iustitiae adiutores⁴, quantos etiam subversores, nec tantos praedicatores, quan-
25 tos praedatores⁵. Quia pluriore^c sunt qui sua desiderant quam Dei.

Philipp. 2, 21.

Tua vero sanctitas a nemine^d munera suscipiat pro causis⁶; quia optime nosti in lege dictum: 'Munera excaecant corda sapientum et subvertunt verba iustorum'⁷.
30 Quod malum nimie inter christianos viget; quia, qui propria spernere iubentur, aliena cum iniquitate rapiunt. Hoc vero maxime tua bona providentia prohibeat omnibus, tuae venerandae veritatis legationem spectantibus.

Exod. 23, 8.

Munera vero dilectionis vestrae suavissima cum omni mentis alacritate suscepimus. Licet nullius nunc mens mea desideret munuscula propter animi mei requiem, tua tamen mihi sunt semper dulcia, maxime in vestimentis, quae meo corpori^e satis oportuna^f semper fuerunt.

35 Direximus benedictionis gratia caritati vestrae duo^g capitia^h propter duo^g praecepta caritatis⁸; et unum sagellum album subtile propter perpetuae pacis concordiam, quae semper una eadem debet esse inter nos.

^a) discretionem S 1. ^b) recordationi S 1. ^c) plures corr. in pluriore S 1. ^d) nemini S 1. ^e) corpore S 1. ^f) oportune S 1. ^g) dua S 1. ^h) capitia scripsit J. pro capita S 1.

40 1) Cf. infra n. 4. 2) Cf. infra n. 4. 3) Cf. supra p. 383: Omnis igitur corporis mei, ut vere fateor, dignitas et fortitudo recessit. 4) Annales S. Amandi 802; Iuvav. 801; Lauresham. (SS. I, 38) 802: . . . Carolus apud Aquis palatium . . . noluit de infra palatio pauperiores vassos suos transmitti ad iustitias faciendum propter munera; sed elegit in regno suo archiepiscopos et reliquos episcopos et abbates cum ducibus et comitibus, qui iam opus non abebant super innocen-
45 tes munera accipere; et ipsos misit per universum regnum suum, ut ecclesiis viduis et orfanis et pauperibus et cuncto populo iustitiam facerent; cf. capitulare Aquisgranense (Capitul. reg. Franc. I, 91) c. 1. Ipsum Arnonem scimus iam anno 802. in Bavaria missum Caroli imperatoris de compluribus causis iudicavisse: diebus 15. Febr. (Mon. Boica XXVIII, 1, 66), 11. Iunii, 4. Augusti (Meichelbeck Hist. Frising. T. I, 2, 90 n. 118; p. 87 n. 115; p. 88 n. 116; p. 89 n. 117). J. Cf. supra p. 161 n. 2. 5) Cf. supra p. 161
50 n. 2. 6) Cf. n. 4. 7) Eundem versum saepius laudat, cf. supra pp. 312, 315. 8) Cf. supra p. 124.